

การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความมีจิตอนุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Development of Additional Curriculum of Learning a Thai Language The Korat To Promote Reading With a Critical Eye and Mental Conservation Mattayomsueksa 2 Students

วาฤดี อัจลุน¹, วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์²

Waruedee Ardloon¹, Wimonrat Soontornroch²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ความมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 2) เปรียบเทียบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 3) เปรียบเทียบความมีจิตอนุรักษ์กับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยหลักสูตรสาระเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจความต้องการหลักสูตร ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 2 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 14 คน ครูผู้สอนประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 3 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 50 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสำรวจความต้องการและความจำเป็น กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมะค่าวิทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักสูตรสาระเพิ่มเติม เอกสารประกอบหลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินหลักสูตร แบบทดสอบย่อย แบบวัดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบวัดความมีจิตอนุรักษ์ และแบบวัดความพึงพอใจ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบด้วย t-test (Dependent Samples)

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M. Ed. Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Faculty of Education, Mahasarakham University

ผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เมืองโคราช มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) คะแนนวัดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) คะแนนวัดความมีจิตอนุรักษ์สูงกว่าร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยหลักสูตรสาระเพิ่มเติมเรื่องเมืองโคราช โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จิตอนุรักษ์

Abstract

This research aims to: 1) compare the achievement of study with the required 80 percent threshold 2) compare the reading with a critical 80 percent threshold required 3) compare with mental conservation with criteria established by 80 percent and 4) the satisfaction of Mattayomsueksa 2 students on the curriculum with additional curriculum. The sample for the curriculum survey was the school director of 1. There were 2 deputy school administrators, 14 basic school principals, 3 Thai language teachers, 50 student administrators and 30 senior secondary students. A total of 100 people came from purposive sampling. The tools used in this research include needs and necessity surveys. The samples used in the data collection were matthayomsuksa 2 students, The 20 administrative units in the second semester of the academic year 2015 were selected from the group cluster sampling. The tools used in the research include additional curriculum, documentation curriculum, lesson plan, assessment curriculum, quizzes, measuring the critical reading ability, measuring the conservative mind, and satisfaction. Data were statistically analyzed include percentage, average, standard deviation. And statistical t-test (t-test: Dependent Samples).

The results showed that

1) Achievement of learning unit higher than 80 percent, a statistically significant level .01, 2) The critical reading score was higher than 80 percent, a statistically significant level. 01, 3) Ratings measure the mental conservation than 80 percent level of statistical significance. 01, and 4) Satisfaction of students in Mattayomsueksa 2 students with the additional curriculum the Korat in over all on the high level.

Keywords: Developing additional curriculum, critical reading, mental conservation, the korat

บทนำ

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรนั้น หน่วยงานต้นสังกัดในระดับท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น ผู้การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ในระดับชาติ นอกจากนั้นจะต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชนรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานระดับท้องถิ่นต้องจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในเรื่องเกี่ยวกับชุมชน ท้องถิ่น โดยดำเนินการให้ฝ่ายต่างๆ มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น เพื่อให้ได้แนวคิด มุมมองที่หลากหลายครอบคลุมเรื่องสำคัญที่ผู้เรียนในท้องถิ่นควรเรียนรู้ และมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553: 21) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ครูผู้สอนสามารถสอดแทรกเข้าไปในรายวิชาต่างๆ ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ หรือหากสถานศึกษาเห็นว่ามึสิ่งสำคัญที่ความต้องการจะเน้นและแยกสอนเป็นการเฉพาะ เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นก็สามารถเปิดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมก็ได้ สถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และดำเนินการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 7) นอกจากนั้นหลักสูตรสถานศึกษายังต้องสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของชุมชน และ

ท้องถิ่น เพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชนสามารถอยู่ในสังคมแวดล้อมได้อย่างมีความสุข และมีความรักความผูกพันในถิ่นฐานบ้านเกิด มีบทบาทในการร่วมพัฒนาชุมชน หลักสูตรจึงมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา เป็นเสมือนแม่บทที่กำหนดทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบและทุกระดับการศึกษา (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2545: 1)

จังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่มีกลุ่มชาติพันธุ์หลากหลาย แต่ไทยโคราชเป็นกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มใหญ่ที่มีวัฒนธรรมโคราชที่น่าภาคภูมิใจ โดยมีเพลงพื้นบ้านที่เรียกว่า “เพลงโคราช” ใช้ดนตรีพื้นบ้านบรรเลง “มโหรีโคราช” และสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์สำคัญคือ การใช้ภาษาโคราชในชีวิตประจำวัน ไม่มีหลักฐานบ่งบอกว่ากลุ่มชาติพันธุ์โคราชมาจากที่ใด แต่มีหลักฐานทางโบราณคดีเกี่ยวกับชุมชนโบราณ บริเวณจังหวัดนครราชสีมาจำนวนมาก ซึ่งกลุ่มชาติพันธุ์นี้ นอกจากจะอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมาแล้ว ยังมีอยู่ในจังหวัดบุรีรัมย์ ชัยภูมิ และบางส่วนของจังหวัดลพบุรี บางครั้งอาจเรียกกลุ่มชาติพันธุ์นี้ว่า “ไทยเบ็ง” วิถีชีวิตและภาษา กลุ่มชาติพันธุ์โคราชมีวิถีชีวิตแบบเรียบง่ายเหมือนชาวชนบททั่วไป คืออยู่บ้านใต้ถุนสูงแบบบ้านโคราช ซึ่งเป็นเรือนสามระดับ บริเวณใกล้ๆ บ้านปลูกพืชผักสวนครัว ซึ่งอาจมีทั้งอาหารและยา ส่วนการแต่งกายนั้น ชาวโคราชใช้ผ้าถุงโจงกระเบน ซึ่งเป็นผ้าไหมเรียกว่า “ไหมหางกระรอก” ซึ่งเป็นผ้าทอที่เส้นพุ่งเป็นไหมควบสองเส้น ทำให้ทอแล้วเกิดเป็นลูกลายเหมือนหางกระรอก และเมืองโคราชมีวัฒนธรรมที่สำคัญคือ “ภาษาโคราช” ซึ่งมีวงศัพท์เสียงและสำนวนเป็นของตัวเอง และมีความเก่าแก่ทางวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย มีวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นส่วนสำคัญในการหล่อหลอมและชี้แนะวิถีทางการดำเนินชีวิตของบุคคลจากรุ่น

หนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง โดยคนรุ่นก่อนได้นำความรู้ ประสบการณ์ ความสำเร็จ ความล้มเหลว และการเรียนรู้ของตนมาประมวลถ่ายทอดให้แก่คนรุ่นหลัง (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา, 2555: 12)

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหา สรรพวิชาต่างๆ เพื่อความรู้ความบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้มีนิสัยรักการอ่านย่อมแสวงหาความรู้และการศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ ดนยา วงศ์ธนะชัย (2542: 15) ให้ความเห็นว่า “การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้เรามีโอกาสได้ศึกษาตลอดชีวิตและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตในที่สุด” สอดคล้องกับวิจารณ์ พานิช (2555: 272) ให้ความเห็นว่า การอ่านไม่ใช่แค่มีประโยชน์ให้อ่านออกและเข้าใจเรื่อง แต่ยังให้ประโยชน์ในมิติที่ลึกคือ การคิดอย่างลึกซึ้ง (Critical Thinking) และจินตนาการ (Imagination) ด้วย ประกอบกับโลกยุคปัจจุบันเป็นโลกแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีเครือข่ายเชื่อมโยงไปได้ไกลทั่วโลก จึงทำให้ปริมาณข้อมูลข่าวสารต่างๆ มีการแลกเปลี่ยนกันอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ทำให้การรับสารจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณให้รอบคอบเพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จึงเป็นทักษะการอ่านขั้นสูงที่ต้องใช้ปัญญาและเหตุผลในการอ่าน เพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง และมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งเป็นอนาคตของชาติ การเรียนหนังสือของนักเรียนจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของนักเรียน (กรมวิชาการ, 2554: 72)

จากข้อมูลสถิติทางการศึกษาของประเทศไทย พบว่าคุณภาพการศึกษาของประเทศไทย ยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนที่มีศักยภาพการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานตามมาตรฐานชาติ ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องการอ่านออกเขียนได้ การคำนวณ และทักษะชีวิตต่างๆ คะแนนต่ำกว่าครึ่งในเกือบทุกระดับการศึกษาในปี พ.ศ. 2554-2555 หากพิจารณาถึงคุณภาพการศึกษาของประเทศไทย เมื่อเทียบกับระดับนานาชาติ ยังจัดอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ พิจารณาได้จากผลการสอบของนักเรียนอายุ 15 ปี ที่เข้าร่วมโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) ประเมินความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเป็นตัวชี้วัดศักยภาพการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรู้เรื่อง (Literacy) 3 ด้าน คือ การอ่าน (Reading Literacy) คณิตศาสตร์ (Mathematics Literacy) และวิทยาศาสตร์ (Scientific Literacy) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556: 3 ข) ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่าภาพรวมระดับประเทศ ความรู้และทักษะของนักเรียนด้านการอ่านเป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติ ประกอบกับในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนมะคำวิทยากรบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ยังขาดทักษะด้านการอ่าน โดยเฉพาะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และโรงเรียนนมะคำวิทยากรยังไม่มีหลักสูตรสาระเพิ่มเติมและขาดเอกสารประกอบหลักสูตรที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นท้องถิ่นโคราช เพื่อเป็นการแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจนให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นเมืองโคราช และร่วมกันอนุรักษ์สืบทอดขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ และความเป็นเมืองโคราชให้คงอยู่สืบไป จึงได้พัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความมีจิตอนุรักษ์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งหลักสูตรสาระเพิ่มเติมนี้จะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน และปลูกฝังนิสัยที่ดียิ่ง เพื่อให้เป็นพลเมืองดีของสังคมสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความมีจิตอนุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. เพื่อศึกษาผลของการใช้หลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความมีจิตอนุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80

2.2 เพื่อเปรียบเทียบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช กับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80

2.3 เพื่อเปรียบเทียบความมีจิตอนุรักษ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช กับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80

2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความมีจิตอนุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.1 การสำรวจความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความมีจิตอนุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.1.1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 2 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 14 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 3 คน ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 50 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมะค่าวิทยา 30 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสำรวจความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร

1.1.3 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.2 การสร้างหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความมีจิตอนุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.2.1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้ร่วมพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนมะค่าวิทยา จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินร่างหลักสูตรสาระเพิ่มเติม จำนวน 5 ท่าน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมะค่าวิทยา จำนวน 20 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ หลักสูตรสาระเพิ่มเติม และแบบประเมินคุณภาพหลักสูตรสาระเพิ่มเติม

1.2.3 วิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพหลักสูตรสาระเพิ่มเติม โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 2 การศึกษาผลการใช้หลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความมีจิตตานุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.1 การศึกษาผลการใช้หลักสูตรสาระเพิ่มเติม

2.1.1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมะค่าวิทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม

2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบวัดความมีจิตตานุรักษ์ และแบบวัดความพึงพอใจ

2.1.3 วิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบระหว่างเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยวัดหลังเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยใช้สถิติ

ทดสอบ t-test (Dependent Samples) เปรียบเทียบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกับเกณฑ์ร้อยละ 80 เมื่อเรียนครบทั้ง 9 แผน โดยใช้สถิติทดสอบ t-test (Dependent Samples) เปรียบเทียบความมีจิตตานุรักษ์กับเกณฑ์ร้อยละ 80 เมื่อเรียนครบทั้ง 9 แผน โดยใช้สถิติทดสอบ t-test (Dependent Samples) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความมีจิตตานุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ระยะที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความมีจิตตานุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.1 ความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ต้องการให้มีการพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความมีจิตตานุรักษ์ อันดับสองคือ เห็นด้วยที่จะให้มีการพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม และอันดับสามคือ คิดว่าการพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม มีประโยชน์ต่อผู้เรียน และในอันดับสุดท้ายคือ ต้องการอนุรักษ์เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน เมืองโคราช ตามลำดับ ส่วนข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ ควรมีการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

1.2 หลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความมีจิตอนุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประกอบ ชื่อหลักสูตร ความนำ วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์รายวิชา โครงสร้างรายวิชา คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล เกณฑ์การตัดสินผลการเรียน

1.3 ความเหมาะสมของหลักสูตร ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ระยะที่ 2 ผลการใช้หลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความมีจิตอนุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.1 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนจากการทดสอบระหว่างเรียน ซึ่งทำการทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 9 หน่วยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผลการวัดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนด้วยหลักสูตรสาระเพิ่มเติมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ผลการวัดความมีจิตอนุรักษ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนด้วยหลักสูตรสาระเพิ่มเติมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยหลักสูตรสาระเพิ่มเติมภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และนักเรียนนำความรู้จากวิชานี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อันดับสองคือ นักเรียนชอบเรียนวิชานี้ และอันดับสาม นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และในอันดับสุดท้ายคือ เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความมีจิตอนุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยอภิปรายผล ดังนี้

1. หลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความมีจิตอนุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีองค์ประกอบคือ ความนำ วิสัยทัศน์ หลักการ จุดมุ่งหมาย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์รายวิชา โครงสร้างรายวิชา คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล เกณฑ์การตัดสินผลการเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกระบวนการสร้างหลักสูตรสาระเพิ่มเติมครั้งนี้ มีการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน โดยการเลือกสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งได้แก่สาระที่ 1 การอ่าน พิจารณา

มาตรฐานการเรียนรู้ระดับชั้นที่จะทำหลักสูตรคือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และศึกษาข้อมูลจากแบบสอบถามความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น เพื่อให้ผู้ใช้หรือครูผู้สอนนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับแนวคิดของ สงัด อุทรานันท์ (2532: 236-241) ที่เสนอองค์ประกอบการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย เหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา/สาระและประสิทธิภาพการเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิชาในชุมชน การประเมินผลและการเสนอแนะเกี่ยวกับการช่วยเหลือและส่งเสริมผู้เรียน ซึ่งใกล้เคียงและสอดคล้องกับแนวคิดของ อ่าง บัวศรี (2543: 8-9) ที่ได้สรุปองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ว่าประกอบด้วย เป้าประสงค์และนโยบายทางการศึกษา จุดหมายของหลักสูตร รูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตร จุดประสงค์ของวิชา เนื้อหา จุดประสงค์ของการเรียนรู้ ยุทธศาสตร์ของการเรียนการสอน การประเมินผล และวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความมีจิตอนุรักษ์ มีผลดังนี้

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนสูงกว่าร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้วางแผนให้มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ใช้ทักษะ

ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องเมืองโคราชในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ การคิดพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ ถ้อยคำมีเหตุผล เพื่อวิเคราะห์คำตอบ นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ใช้ทักษะด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแล้ว ยังมีสื่อที่นักเรียนให้ความสนใจ มีการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เน้นทักษะการปฏิบัติและประสบการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับ สุदारักษ์ สุวรรณ (2553: 76-84) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ3Rs แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ3Rs ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่าน และส่งเสริมกระบวนการคิดได้เป็นอย่างดี

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนวัดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากสื่อการเรียนการสอนและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย มีความน่าสนใจ ส่วนเนื้อหาของเมืองโคราชที่นักเรียนได้เรียนเป็นองค์ความรู้ที่ตัวนักเรียนเองมีความคุ้นเคย และได้สัมผัสและเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น เกิดความสนใจ ต้องการฝึกปฏิบัติทักษะด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ วีราภรณ์ ลิทธิวงศ์ (2555: 69-82) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ช่วยให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียน

สูงกว่าก่อนเรียน และยังสอดคล้องกับ สุตารัตน์ อยู่แพ (2555: 86-93) ได้ทำการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน อย่างมีวิจารณ์ญาณและความมีวินัยในตนเอง โดยใช้วิธีสอนแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ พบว่า มีคุณภาพ และความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนวัดความมีจิตอนุรักษ์สูงกว่าร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจังหวัดนครราชสีมา เป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์ที่ทรงคุณค่าหลากหลายแขนง และถูกเปลี่ยนผ่านถ่ายทอดความเป็นโคราชจากรุ่นสู่รุ่น นักเรียนโรงเรียนมะค่าวิทยาก็เช่นกัน มีความผูกพันในความเป็นเมืองโคราชตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษจนมาถึงปัจจุบัน ประกอบกับผู้วิจัยมีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่หลากหลาย โดยเน้นการฝึกประสบการณ์จริง ทำให้นักเรียนเกิดความมีจิตอนุรักษ์ต่อเมืองโคราช ทำให้นักเรียนมีคะแนนการวัดความมีจิตอนุรักษ์ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 ซึ่งมีความสอดคล้องกับ Pitts (2007: unpagged) ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรที่เน้นกิจกรรม โครงการ ทำให้นักเรียนได้พัฒนาการทำ ความเข้าใจในเนื้อหา ด้วยวิธีการศึกษาปัญหาอย่างแท้จริง การออกแบบการพัฒนาหลักสูตรที่มีเนื้อหาดึงดูดใจในการเรียนรู้เป็นเป้าหมายหลัก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่งเสริมการเรียนรู้และเกิดความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม

2.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะหลักสูตรสาระเพิ่มเติมที่พัฒนาขึ้นมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เนื้อหาของหลักสูตรมีความ

สอดคล้องกับท้องถิ่น และที่สำคัญตรงตามความต้องการของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมและมีการวัดผลประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้มีความเหมาะสม โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง เนื้อหาสาระที่กำหนดมีความน่าสนใจ จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร โดยมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความสอดคล้องกับ นิธิธรา วงศ์บุตรวงศ์ (2555: 69-82) ได้ทำการศึกษาวิจัย การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองฉิม (สิงห์จันทร์บำรุง) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง วรรณกรรมท้องถิ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามเกณฑ์มาตรฐาน ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิราภรณ์ สิทธิวงศ์ (2555: 69-82) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนบ้านหนองหญ้ารังกา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (สาระเพิ่มเติม) เรื่อง ภูมิภาคชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มุ่งเน้นให้หลักสูตรมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน และครูผู้สอนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับ Goble (2009: unpagged) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับกฎหมายปฏิรูปการศึกษาและผลกระทบของกฎหมายที่มีต่อการตัดสินใจหลักสูตรท้องถิ่น การสอนในชั้นเรียนและความพึงพอใจในอาชีพของครู ส่งผลให้การเลือกเอาหลักสูตรของท้องถิ่นเข้ามาสอนในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรสาระเพิ่มเติมไปใช้

1.1 หลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความมีจิตตานุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเนื้อหาเกี่ยวกับเมืองโคราช ดังนั้นโรงเรียนทุกสังกัดในจังหวัดนครราชสีมาจึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับบริบทของสถานศึกษาแต่ละแห่งได้เช่นกัน

1.2 ผู้ที่ต้องการนำหลักสูตรไปใช้ควรศึกษารายละเอียดต่างๆ ของหลักสูตรสาระเพิ่มเติม และเอกสารประกอบหลักสูตรให้เข้าใจ เพื่อให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนสูงสุด

1.3 การนำหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องเมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความมีจิตตานุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้ในชั้นเรียน ครูผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนสื่อการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ยังเข้าวัยรุ่นตอนต้น ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนต้องเร้าความสนใจให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และควรสอดแทรกกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ล้ำหน้ากว่าบ้านเกิด จิตตานุรักษ์มรดกท้องถิ่น และความภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มากขึ้น

1.4 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรยืดหยุ่นเวลาเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำเสนอผลงานที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ารวบรวมและการแสดงบทบาทสมมุติได้อย่างเต็มที่

1.5 ครูผู้สอนควรจัดหาแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมให้กับนักเรียนอย่างหลากหลาย เช่น การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้กับสถานศึกษาอื่น แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือจัดทำวารสาร เอกสารหนังสือสำหรับการค้นคว้าให้กับผู้เรียนอย่างพอเพียง สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย และมีความสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตร

2.1 การพัฒนาหลักสูตรควรมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี และสภาพของท้องถิ่นหรือบริบทของแต่ละสถานศึกษา

2.2 การคัดเลือกกลุ่มผู้ร่วมพัฒนาหลักสูตร ควรเลือกบุคคลที่มีความสามารถและมีความตั้งใจในการพัฒนาหลักสูตรอย่างแท้จริง

2.3 ควรศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการเก็บข้อมูล ซึ่งอาจใช้วิธีการวิจัย สัมภาษณ์ ประชุม สัมมนาหรือวิธีการอื่นๆ ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ทำให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการสอบถามด้วย

2.4 การกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร จะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชาและกลุ่มประสบการณ์ ครอบคลุมกับสถานที่ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และกระบวนการ

2.5 การจัดทำเอกสารหลักสูตร ได้แก่ แผนการสอน คู่มือครู หนังสืออ่านเพิ่มเติม และสื่อต่างๆ เป็นต้น ต้องจัดทำเพื่อให้ผู้ใช้หลักสูตรคนอื่น ๆ สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และระดับชั้นอื่น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนระดับชั้นอื่นๆ ได้เรียนรู้

เนื้อหาสาระเพิ่มเติม

3.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับเนื้อหาด้านอื่นๆ อย่างหลากหลายให้มีความสอดคล้องสภาพบริบทของสถานศึกษาที่ต้องการพัฒนาหลักสูตร

3.3 ผู้ที่มีความสนใจสามารถนำหลักสูตรสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เมืองโคราช เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความมีจิตอนุรักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ไปพัฒนาหรือปรับปรุงเพิ่มเติมได้

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2554). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย จำกัด.
- दनยา วงศ์ณะชัย. (2542). *การอ่านเพื่อชีวิต*. พิษณุโลก: คณะมนุษยศาสตร์และสังคม สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ธำรง บัวศรี. (2543). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและพัฒนา*. กรุงเทพฯ: คุรุสภา ลาดพร้าว.
- นิรันรา วงศ์บุตร. (2555). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองฉิม (สิงห์จันทร์บำรุง) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระท้องถิ่น เรื่อง วรรณกรรมท้องถิ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). *หลักสูตรท้องถิ่น*. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีราภรณ์ ลิทธิวงศ์. (2555). *การพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนบ้านหนองหญ้ารังภาคกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (สาระเพิ่มเติม) เรื่อง ภูมิภาคชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดารักษ์ สุวรรณ. (2553). *ผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ3Rs*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุดารัตน์ อยู่แพ. (2555). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีสอนแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วิธีสอนแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). *รายงานการติดตามการศึกษาเพื่อปวงชนระดับโลก: ประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สกศ..

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *นียมคำศัพท์หลักสูตร หลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
จำกัด.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. (2555). *แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2556-2560)
องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา*. นครราชสีมา: ม.ป.พ..
- Goble, L. (2009). *Normative Conflicts and the logic of 'Ought'*. n.p.: n.p..
- Pitts, V.M. (2007). "Do Students Buy in A Study of Goal and Role Adoption by Students
in Project - Based Curricula," *Dissertation Abstracts International*, 67(10), 248-A.
n.p.: n.p..